

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

การละฮัจญ์ฮาดิ (ระบอบอิสลาม) เป็นหน้าที่หลักของบรรดาเราะฮูลและเอกอองค์อัลลอฮ์ได้ทรงกำชับให้บรรดามุสลิมดำเนินการละฮัจญ์ฮาดิฮาดิตลอดเวลา ทุกสถานการณ์ และทุกพื้นที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มบุคคล การละฮัจญ์ฮาดิฮาดิคือการเชิญชวนมวลมนุษย์สู่แนวทางที่พระองค์อัลลอฮ์ได้กำหนดตามแบบฉบับท่านเราะฮูลุลลอฮ์ ﷺ และบรรดาเกาะลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรมทั้งสิ้น¹

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงประทานในอัลกุรอานหลายอายัตในหลายๆสุเราะฮ์ด้วยกัน เกี่ยวกับการเชิญชวนมวลมนุษย์สู่การทำความดีและห้ามปรามความชั่ว ดังอัลกุรอาน ﷻ ต่อไปนี้

﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾

(النحل: 12)

ความว่า

“จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้าโดยสุขุม และการตักเตือนที่ดี และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้หลงจากทางของพระองค์และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่ถูกต้อง”

(อันนะหุล : 12)

¹ อุบบักร์ อัศศิดดีก(ดำรงตำแหน่ง ฮ.ศ.11-13 ตรงกับ ค.ศ. 632-634), อุมีร์ บิน อัลค็อฎฏ็อบ(ดำรงตำแหน่ง ฮ.ศ.13-23 ตรงกับ ค.ศ. 634-644), อุษมาน บิน อัฟฟาน(ดำรงตำแหน่ง ฮ.ศ. 23-35 ตรงกับ ค.ศ.644-656) และ อะลี บิน อับีฏอลิบ(ดำรงตำแหน่ง ฮ.ศ. 35-40 ตรงกับ ค.ศ.656-661)

﴿ وَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾

(آل عمران : 104)

ความว่า

“และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวนไปสู่ความดีและใช้ให้
กระทำความดีที่ชอบ และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ”

(อาลอิมรอน : 104)

﴿ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴾

(السجدة : 24)

ความว่า

“และเราได้จัดให้มีหัวหน้าจากพวกเขา เพื่อจะได้ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องตาม
คำบัญชาของเรา ในเมื่อพวกเขามีความอดทนและพวกเขามีความเชื่อมั่นต่ออายาตทั้งหลายของเรา”

(อิสสาญญะฮ์ : 24)

﴿ وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ
وَكَانُوا آلِنَا عَابِدِينَ ﴾

(الأنبياء : 73)

ความว่า

“เราได้แต่งตั้งพวกเขาให้เป็นผู้ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องโดยคำสั่งของเราและ
เราได้วะฮยูแก่พวกเขาให้ปฏิบัติความดีและชำระการศะลาฮ์ แล้วบริจาคนทานชะกาตและพวกเขา
เป็นผู้เคารพภักดีต่อเราเท่านั้น”

(อัลอัมบิยาฮ์ : 73)

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي
شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ
تَأْوِيلًا ﴾

(النساء : 59)

ความว่า

“ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังอัลลอฮ์ﷻและเชื่อฟังเราะสูลเถิดและผู้ปกครองในหมู่พวกเจ้าด้วย แต่ถ้าพวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องใด ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์ ﷻ และเราะสูล หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻและวันอะคีเราะฮ์² นั้นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่งและเป็นการกลับไปที่สวยงามยิ่ง”

(อันนิซาอู : 59)

และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวถึงเกี่ยวกับการละอายของผู้คนสู่สังฆกรรมโดยการห้ามปรามสิ่งชั่วร้ายและส่งเสริมเพื่อกระทำความดี ดังหะดีษต่อไปนี้

((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ ، وَذَلِكَ أَوْعَفُ الْإِيمَانِ))

(رواه مسلم. ت. 1/106)

ความว่า

“ใครก็ตามในบรรดาพวกเจ้าที่เห็นสิ่งชั่วร้าย เขาผู้นั้นจงห้ามปรามด้วยมือของเขา หากไม่มีความสามารถจงห้ามปรามด้วยลิ้นของเขา และหากไม่มีความสามารถจงตักเตือนด้วยใจ และนั่นคือผู้ที่มีอีมานที่อ่อนแอที่สุด” (บันทึกโดย Muslim, ม.ป.ป.: 1/106)

และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเผยแพร่สังฆกรรม แม้เขารู้เพียงเล็กน้อยก็ตามก็จำเป็นต้องนำเสนอให้คนอื่น ๆ ด้วยและการนำเสนอนี้ต้องเป็นความจริง ห้ามกล่าวเท็จ ดังหะดีษ

((بلغوا عني ولو آية ومن كذب علي متعمدا فليتبوأ مقعده من النار))

(رواه البخاري. ت. 4/145)

ความว่า

“จงเผยแพร่ทั้งหมดจากฉัน แม้ว่าหนึ่งอายะฮ์ และใครก็ตามที่กล่าวเท็จต่อฉันด้วยความตั้งใจ แหล่งที่พักของเขาเหล่านั้นคือนรก”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, ม.ป.ป.: 4/145)

² วันแห่งการตอบแทนแทนสำหรับการกระแห่งโลกดุนยา(โลกนี้)

จากความหมายของอัลกุรอาน ﴿﴾และอัลหะดีษข้างต้นสามารถกล่าวได้ว่าอิสลามนั้น ส่งเสริมให้กระทำความดี เผยแพร่สังคมที่ถูกต้อง การส่งเสริมให้เสาะลาฮูญะมาอะฮ์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของการกระทำความดี ดังอายะฮ์อัลกุรอาน ﴿﴾

﴿ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴾

(البقرة : 238)

ความว่า

“พวกเจ้าจงรักษารักษาบรรดาเสาะลาฮูไว้และเสาะลาฮูที่อยู่กึ่งกลางและจงยืนเสาะลาฮูเพื่ออัลลอฮ์ ﴿﴾ โดยนอบน้อม”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 238)

﴿ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴾

(البقرة : 43)

ความว่า

“และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการเสาะลาฮูและจงชำระชะกาตและจงรูกัวะร่วมกับผู้รูกัวะทั้งหลาย⁴”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 43)

﴿ وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أذىٌ مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴾

(النساء : 102)

ความว่า

“และเมื่อเจ้าอยู่ในหมู่พวกเขา แล้วเจ้าได้ให้มีการเสาะลาฮูขึ้นแก่พวกเขา ดังนั้นกลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็จะยืนเสาะลาฮูร่วมกับเจ้าและก็จะเอาอาวุธของพวกเขาถือไว้ด้วย ครั้นเมื่อ

³ เป็นการกระทำอย่างหนึ่งของการเสาะลาฮู

⁴ ให้พวกเขาอยู่ในหมู่มุสลิมและทำเสาะลาฮูร่วมกัน

พวกเขาสุขุคแล้ว⁶ พวกเขาถึงอยู่เบื้องหลังของพวกเขา⁷ และอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังมิได้เสาะลาสุก็จึงมา และจงเสาะลาสุร่วมกับเจ้า และจงยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวัง⁸ ของพวกเขา และอาวุธของพวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น หากว่าพวกเขาจะเลิखाอาวุธของพวกเขา และสัมภาระของพวกเขาแล้ว พวกเขาถึงจะโจมตพวกเขาอย่างรวดเร็วและไม่มีบาปใดๆ แก่พวกเขา หากว่าพวกเขามีความเดือดร้อน เนื่องจากฝนตกหรือว่าป่วย ในการที่พวกเขาจะวางอาวุธ⁹ ของพวกเขาและพวกเขาก็ถึงยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวังของพวกเขาแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังอภัยศแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย”

(อันนิซาอ : 102)

อายะฮ์ข้างต้นนี้อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้เสาะลาสุมาอะฮ์ในภาวะสงคราม แล้วในยามสงบนั้นมิถูกใช้ให้เสาะลาสุมาอะฮ์ยิ่งกว่าหรือ(สายสัมพันธ์, 2530: 12) เมื่ออัลลอฮ์ได้ทรงกำชับให้เสาะลาสุมาอะฮ์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีสถานที่นั้นคือมัสยิด ซึ่งหมายถึง สถานที่มุสลิมประกอบศาสนกิจโดยจะต้องเสาะลาสุมัตเป็นปกติ(พ.ร.บ.การบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ.2540 มาตรา 4) นอกจากนั้นมัสยิดยังเป็นศูนย์ร่วมศรัทธาของมวลมุสลิม(มัรวาน สะมะอูน, 2524 : 2) ชีวิตของมุสลิมย่อมผูกพันอยู่กับมัสยิด เพราะมัสยิดมีความสำคัญต่อชีวิตมุสลิมเป็นอันดับตั้งแต่เกิดมาจนถึงขัันบั้นปลายของชีวิต ดังนั้นจึงเป็นสัญลักษณ์ของมัสยิดในอิสลาม มีมัสยิดอยู่ ณ ที่ใดก็ต้งเข้าใจว่ามีมุสลิมอยู่ที่นั่น(ชาวต้นสน, 2518 : 1)และมัสยิดที่จดทะเบียนแล้วต้องมี คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดไม่น้อยกว่า 6 คน แต่ไม่เกิน 12 คน(มาตรา 30)มีหน้าที่ในการจัดการทั่วไปในกิจการและทรัพย์สินของมัสยิด(มาตรา 35) และมีฐานะเป็นนิติบุคคล (พ.ร.บ.การบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ.2540 มาตรา 5)แต่ละมัสยิดจะมีอิหม่ามเป็นหัวหน้าหรือผู้บริหารงาน อิหม่ามเป็นคนที่ชาวบ้านยกย่องนับถือว่าเป็นคนมีศีลธรรม มีความรู้ในการประกอบพิธีกรรมทางอิสลาม(พิทยา สายหู, 2510: 81)และหน้าที่ประจำของอิหม่าม คือ การแนะนำสั่งสอนมุสลิมให้ดำเนินตามวิถีของอิสลาม (เจ๊ะมูฮามัดสิน เจ๊ะอูมา, 2545 : 3) การที่มัสยิด

⁵ หมายถึง ท่านนบีมุฮัมมัด

⁶ เมื่อกลุ่มหนึ่งเสาะลาสุตามท่านนบีได้รอกออดหนึ่งแล้ว

⁷ ให้ถอยไปอยู่เบื้องหลังเพื่อระมัดระวังไม่ให้ฝ่ายศัตรูถือโอกาสโอบเข้ามาด้านหลังเพื่อโจมตีขณะทำการเสาะลาสุ

⁸ ให้กลุ่มที่สองซึ่งกำลังทำการเสาะลาสุกับท่านนบีอยู่นั้นได้ยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวังเพราะในขณะที่ฝ่ายศัตรูอาจจะรู้แล้วว่าฝ่ายมุสลิมกำลังเสาะลาสุ พวกเขาอาจจะถือโอกาสนี้โจมตีก็ได้ ส่วนที่มีให้กลุ่มแรกระมัดระวังขณะที่ทำเสาะลาสุนั้นก็เพราะว่าในขณะที่ฝ่ายมุสลิมเข้าแถวเพื่อทำการเสาะลาสุฝ่ายศัตรูย่อมเข้าใจว่าเป็นการเตรียมตัวเพื่อทำการรบ

⁹ ไม่ถืออาวุธขณะทำการเสาะลาสุ

ทำหน้าที่บริการแก่สังคมหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ได้นั้นขึ้นอยู่กับผู้นำของมัสยิด คือ อิหม่ามและคณะกรรมการมัสยิด(เสาวนีย์ จิตต์หมวด, 2527 : 7)ซึ่งประกอบด้วยอิหม่ามเป็นประธาน กรรมการ คอเต็บเป็นรองประธานกรรมการ นอกจากนี้ยังมีตำแหน่งเลขานุการ เหรียญูญิก นายทะเบียนและตำแหน่งอื่น ๆ เท่าที่จำเป็นในการดำเนินงานของมัสยิด(อังคณา บุญสุทธิ, 2525 : 22)หน้าที่เหนือบทบาทของคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย แล้ว มัสยิดก็ยังเป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรมต่างๆ ของมุสลิม(เสาวนีย์ จิตต์หมวด, 2527 : 3-4)

อิสลามเป็นวิถีแห่งการดำเนินชีวิตของมุสลิมในโลกนี้ เพื่อความสงบสุขอันนิรันดร์ในโลกอะคีเราะฮ์ ซึ่งให้ความสำคัญเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในสังคม ตั้งแต่สังคมเล็ก สังคมครอบครัว จนกระทั่งสังคมแห่งอุมมะฮ์(ประชาชาติ) การที่จะอยู่ในสังคมอย่างปกติสุขนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผู้นำหรือองค์กรที่ทรงอิทธิพลและมีกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ สร้างสังคมที่มีความเข้มแข็ง มีความสมบูรณ์ทั้งจิตวิญญาณและทางกายภาพ เพื่อนำพาชุมชนนั้นไปสู่ความสำเร็จ มัสยิดและคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดเป็นองค์กรหนึ่งที่มีความใกล้ชิดกับชุมชนและมีอำนาจการนำเป็นที่ยอมรับของชุมชน ดังนั้นการคະอะฮ์ของคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดในการส่งเสริมการเสาะลาฮูญะมาอะฮ์นั้น เป็นแนวทางหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากเพื่อขจัดความชั่วต่าง ๆ และทำให้คนมีจิตใจที่งดงาม มีคุณธรรมและอัลกุรอาน ﴿﴾ ได้ประทานเกี่ยวกับเรื่องนี้

﴿ أَتْلُ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴾

(العنكبوت : 29)

ความว่า

“เจ้าจงอ่านสิ่งที่ถูกวะฮีย์แก่เจ้าจากคัมภีร์¹⁰ และจงดำรงการเสาะลาฮู(เพราะ)แท้จริงการเสาะลาฮู¹¹ นั้นจะยับยั้งการทำลามกและความชั่วและการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ﴿﴾ นั้น¹² เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดโดยไม่ต้องสงสัย”

(อัลอังกะบูต : 29)

¹⁰ คือ จงอ่านคัมภีร์อัลกุรอานเดิมมุฮัมมัดที่พระเจ้าของเจ้าได้ประทานแก่เจ้าและจงแสวงหาความใกล้ชิดกับพระองค์ด้วยการอ่านมัน และทบทวนมัน เพราะในคัมภีร์นั้นมีบทเกี่ยวกับมารยาทที่ดีงาม

¹¹ คือเสาะลาฮูที่ถูกต้องทุกประการทั้งรูปแบบและการถ่อมตนจะช่วยยับยั้งการกระทำที่เลวร้ายได้

¹² การรำลึกถึงอัลลอฮ์ ﴿﴾ นั้นยิ่งใหญ่กว่าทุกๆ สิ่งในโลกนี้ คือรำลึกถึงพระองค์ในเวลาเสาะลาฮู เวลาซ็อซายและทุกๆ เวลาในกิจการของท่าน

จากอายะฮ์อัลกุรอานข้างต้นผู้วิจัยมีความเห็นว่าการส่งเสริมเศาะลาฮ์ญะมาอะฮ์นั้นสามารถสร้างอุมมะฮ์ที่มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ได้รับอะมานะฮ์(ความไว้วางใจ)หรือกลุ่มบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับชุมชน คือ อิหม่าม คอเต็บบิลาล และคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ที่จะต้องตระหนักถึงการส่งเสริมเศาะลาฮ์ญะมาอะฮ์ตามแบบอย่างของท่านเราะฮ์ฎูลิ رضي الله عنه บรรดาเศาะหาบะฮ์ ¹³ และผู้เจริญรอยตามทั้งมวลเพื่อสร้างสังคมที่สันติอย่างยั่งยืน สู่อะคีเราะฮ์ที่นิรันดร์ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงจำเป็นต้องทำการวิจัยเรื่อง “การตะอวะฮ์ของคณะกรรมการประจำมัสยิดในการส่งเสริมการเศาะลาฮ์ญะมาอะฮ์ในอำเภอเชียง จังหวัดนราธิวาส”

1.2 อัลกุรอาน อัลหะดีษและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การตะอวะฮ์ของคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดในการส่งเสริมการเศาะลาฮ์ญะมาอะฮ์ในอำเภอเชียง จังหวัดนราธิวาส” มีอัลกุรอาน อัลหะดีษ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1.2.1. อัลกุรอาน

1.2.1.1 อัลกุรอานอายะฮ์ที่ 1

﴿ أَتْلُ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ^ط إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ^ط وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ^ط وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

(العنكبوت: 29)

ความว่า

“เจ้าจงอ่านสิ่งที่ถูกวะฮีย์แก่เจ้าจากคัมภีร์และจงดำรงการเศาะลาฮ์(เพราะ)แท้จริงการเศาะลาฮ์นั้นจะยับยั้งการทำลามกและความชั่วและการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ﷻ นั้นเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดโดยไม่ต้องสงสัย” (อัลอังกะบูต : 29)

¹³บุคคลที่เป็นมุสลิม ที่ร่วมสมัยกับท่านนบี ﷺ และเสียชีวิตในสภาพความเป็นมุสลิม

1.2.1.2 อัลกุรอานอายะฮ์ที่ 2

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أذىٌ مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾

(النساء: 102)

ความว่า

“และเมื่อเจ้าอยู่ในหมู่พวกเขา แล้วเจ้าได้ให้มีการเสาะหาขึ้นแก่พวกเขา ดังนั้น กลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็จึงยื่นเสาะหาพร้อมกับเจ้าและก็จงเอาอาวุธของพวกเขาถือไว้ด้วย ครั้นเมื่อพวกเขาหยุดแล้วพวกเขาก็จงอยู่เบื้องหลังของพวกเจ้าและอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังมิได้เสาะหา ก็จงมาและจงเสาะหาพร้อมกับเจ้า และจงยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวังของพวกเขา และอาวุธของพวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น หากว่าพวกเจ้าละเลยอาวุธของพวกเจ้า และสัมภาระของพวกเจ้าแล้ว พวกเขาก็จะจู่โจมพวกเจ้าอย่างรวดเดียวและไม่มีบาปใดๆ แก่พวกเจ้า หากว่าพวกเจ้ามีความเคียดแค้นเนื่องจากฝนตกหรือว่าป่วย ในการที่พวกเจ้าจะวางอาวุธของพวกเจ้าและพวกเจ้าก็จงยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวังของพวกเจ้าแท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ทรงเตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังอภัยแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย”

(อันนิซาอู : 102)

1.2.1.3 อัลกุรอานอายะฮ์ที่ 3

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾

(البقرة : 43)

ความว่า

“และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการเสาะหาและจงชำระชะกาตและจงรูกัวะร่วมกับผู้รูกัวะทั้งหลาย”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 43)

1.2.2. อัลหะดีษ

1.2.2.1 อัลหะดีษที่ 1

((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ ،
وَذَلِكَ أَوْعَفُ الْإِيمَانِ)) (رواه مسلم. ت.ت: 1/106)

ความว่า

“ใครก็ตามในบรรดาพวกเจ้าที่เห็นสิ่งชั่วร้าย เขาผู้นั้นจงห้ามปรามด้วยมือของเขา หากไม่มีความสามารถจงห้ามปรามด้วยลิ้นของเขา และหากไม่มีความสามารถจงตักเตือนด้วยใจ และนั่นคือผู้ที่มีอิหม่ามที่อ่อนแอที่สุด”

(บันทึกโดย Muslim, ม.ป.ป. : 1/106)

1.2.2.2 อัลหะดีษที่ 2

((بلغوا عني ولو آية ومن كذب علي متعمدا فليتبوأ مقعده من النار))
(رواه البخاري. ت.ت: 4 /145)

ความหมาย

“จงเผยแพร่ทั้งหมดจากฉัน แม้ว่าหนึ่งอายติ และใครก็ตามที่กล่าวเท็จต่อฉันด้วยความตั้งใจ แหล่งที่พักของเขาเหล่านั้นคือนรก”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, ม.ป.ป.: 4 /145)

1.2.2.3 อัลหะดีษที่ 3

عَنْ قَبَاثِ بْنِ أَشِيْمٍ ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ: ((صَلَاةُ الرَّجُلَيْنِ يَوْمٌ أَحَدُهُمَا صَاحِبُهُ أَزْكَى عِنْدَ اللَّهِ مِنْ صَلَاةِ أَرْبَعَةٍ تَتْرَى ، وَصَلَاةُ أَرْبَعَةٍ يَوْمُهُمْ أَحَدُهُمْ أَزْكَى عِنْدَ اللَّهِ مِنْ صَلَاةِ ثَمَانِيَةٍ تَتْرَى ، وَصَلَاةُ ثَمَانِيَةٍ يَوْمُهُمْ أَحَدُهُمْ أَزْكَى عِنْدَ اللَّهِ مِنْ صَلَاةِ مِائَةٍ تَتْرَى))

(رواه الطبراني. 1985: 74 – 73)

ความหมาย

ท่านกอบาซ บิน อะซิม رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุล رضي الله عنه กล่าวว่า “เสาละฮุซของผู้ชาย 2 คน โดยให้คนหนึ่งเป็นอิหม่าม เป็นที่พอใจของอัลลอฮ์ยิ่งกว่าเสาละฮุซ 4 คนโดยทำกันโดยส่วนตัว